

Златно момиче.

(Народна приказка).

I.

а единъ човѣкъ умрѣла първата му жена — стопанката му — и останалъ вдовецъ. Подиръ една година той се оженилъ за една вдовица — повторилъ.

Отъ първата си стопанка той ималъ едно момиченце, което останало на двѣ години подиръ смъртта на майка си. Повторната и тя му довела едно момиченце, като неговото, та се събрали двѣ — заварениче и доведениче.

Машехата обичала нейното, а мразѣла неговото — завареното.

II.

Веднажъ опекла една прѣсна питка у жарьта, пристъргала я, упрѣпала я, па я дала на мжжа си и му рекла да вземе завареничето, да го заведе въ гората, да търколи питката изъ нѣкое стрѣмно мѣсто и да проводи момиченцето да я гони, а той да се скрие, да побѣгне и да си дойде, пѣкъ дѣтето да остави въ гората.

Мжжътъ билъ мекушавъ, слушалъ жена си всѣкога, за зло и добро, и сега — нѣмало що да направи — пакъ я послушалъ, макаръ да му било жално за дѣтето.

Той взелъ питката, навелъ глава, повелъ момиченцето си, завелъ го въ гората, намѣрилъ едно стрѣмно мѣсто; търколилъ питката; проводилъ